

Modèle CCYC : ©DNE

Nom de famille (naissance) :

(Suivi s'il y a lieu, du nom d'usage)

Prénom(s) :

N° candidat : N° d'inscription :

(Les numéros figurent sur la convocation.)

Né(e) le : / /

 Liberté • Égalité • Fraternité
RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

1.1

Évaluation Commune

CLASSE : Première

VOIE : ☐ Générale ☐ Technologique ☒ Toutes voies (LV)

ENSEIGNEMENT : Catalan

DURÉE DE L'ÉPREUVE : 1h30

Niveaux visés (LV) : LVA **B1-B2** LVB **A2-B1**

Axes de programme : Axe 3: "Art et pouvoir"

CALCULATRICE AUTORISÉE : ☐ Oui ☒ Non

DICTIONNAIRE AUTORISÉ : ☐ Oui ☒ Non

- ☐ Ce sujet contient des parties à rendre par le candidat avec sa copie. De ce fait, il ne peut être dupliqué et doit être imprimé pour chaque candidat afin d'assurer ensuite sa bonne numérisation.
- ☐ Ce sujet intègre des éléments en couleur. S'il est choisi par l'équipe pédagogique, il est nécessaire que chaque élève dispose d'une impression en couleur.
- ☐ Ce sujet contient des pièces jointes de type audio ou vidéo qu'il faudra télécharger et jouer le jour de l'épreuve.

Nombre total de pages : 4

Baccalauréat général et technologique

CATALAN

Classe de première

Epreuve 2 : Compréhension de l'écrit et expression écrite

(3e trimestre)

<u>Durée de l'épreuve</u> 1 h 30	<u>Barème</u> 20 points CE : 10 points EE : 10 points
---	--

L'ensemble du sujet porte sur l'**axe 3** du programme « **Art et pouvoir** ».

Il s'organise en deux parties :

1- Compréhension de l'écrit

2- Expression écrite

Document : L'escriptor

—I com es comença una història?

—Bé, aquesta és la gran pregunta —era la meva gran resposta, com un contestador automàtic, en cada una de les sessions inaugurals del curs d'escriptura—: les coses es comencen començant-les.

5 I llavors imposava un silenci.

Un silenci no sé com dir-ho, molt contundent, molt de debò.

10 Els alumnes escoltaven el silenci com si hagués callat Zaratustra, perquè ells em respectaven, i es prenen seriosament qualsevol paraula meva tant si l'havien llegida com si l'acabaven d'escoltar. M'admiraven, m'havien llegit, m'havien comprat, fins i tot m'havien devorat. En tot cas a classe les meves sentències eren Paraules de Déu i els meus silencis eren Silencis de Déu, i alguns en prenen notes, d'altres només en prenen nota, i en aquell moment tots esperaven que la gran estrella s'expliqués una mica millor. Allò de com comença tot, l'origen de totes les coses. La gènesi d'un llibre. La Creació.

15 —Mireu, de vegades no hi ha cap raó concreta per posar-se a escriure —vaig donar les primeres pistes a la trentena llarga d'amateurs que omplien la sala (què més voldrien que ser amateurs, aquella colla d'aficionats)—. Pot ser una idea que va prenent forma, però també pot ser un lloc, una música, una persona, una cosa...

20 —Un objecte —va observar des de la primera filera una jove gòtica, o més aviat romàntica, perquè la seva sobrietat no necessitava rímel ni pírcing—. Vostè els dona com molta importància, no?

—Els objectes tenen molta personalitat —vaig declarar, amb cara de m'agrada que em faci aquesta pregunta—. Sí, m'hi fixo, perquè ajuden a vestir bé l'atmosfera o un personatge. El fan més creïble, més autèntic. És a dir quina roba li
25 agrada, quina foto de família guarda a la cartera, si porta rellotge, si porta anell de casat...

Noto que em miren les mans. No, jo no porto anell.

Per què? Perquè em molesta. Perquè no ho sé. Els objectes diuen molt, però un anell crida massa.

30 —Llavors, vostè s'inspira en coses reals? —va tafanejar una mena de personatge mal ficat en una camisa de llenyataire de Yosemite.

—Home, sempre hi ha un punt de realitat en les coses que imaginem —va fingir en un atac de falsa sinceritat, de falsificada modèstia, interpretant a la perfecció el meu personatge—. Com en els somnis, per estranys que siguin, no? Doncs igual.
35 A mi, per exemple, sempre em pregunten què hi ha d'autobiogràfic en les meves novel·les.

—Ah, sí?

—És la pregunta preferida dels periodistes.

—I què respon? —va interrogar una barba hebrea amb pentinat nazi.

40 Vaig somriure.

—Que tot i que res.

—No ho entenc —va protestar aleshores la barbie esquiadora del racó esquerre.

Què has d'entendre tu, vaig pensar.

45 Què has d'entendre tu, no li vaig dir.

—Doncs per molta imaginació que hi posem...

—... la realitat supera la ficció —va interrompre, de sobte, alguna veu femenina del fons.

50 Vaig aturar l'acció. Se'm va tallar el relat. Aquella insolència acabava i destruïa sense permís la meva frase —que evidentment no anava en absolut per aquí—, i al mateix temps decretava una pausa necessària. [...] S'havia dit alguna cosa important. S'havia pronunciat alguna heretgia, algun manifest groc o negre o fúcsia, s'havia dit molt grossa. Allò no era una observació qualsevol, llançada sense cap criteri. Allò eren paraules majors.

Jordi Cabré, *Digues un desig*, 2019

1- Compréhension de l'écrit (10 points)

Responen en català a les qüestions següents.

- a) Quin és el tema principal del text?
- b) Quins elements caracteritzen el personatge principal? Com el relacioneu amb l'eix «Art i poder»?
- c) Expliqueu el fragment següent :

«—... la realitat supera la ficció —va interrompre, de sobte, alguna veu femenina del fons.

Vaig aturar l'acció. Se'm va tallar el relat. Aquella insolència acabava i destruïa sense permís la meua frase.»

2- Expression écrite (10 points)

Vous traiterez en catalan, en 120 mots au moins, un des deux sujets suivants.

Sujet A

Us han vingut a veure a classe o ja heu anat a parlar amb escriptores o escriptors. Expliqueu com va anar l'intercanvi i quins sentiments vau experimentar.

Sujet B

De quina manera una escriptora o un escriptor exerceix el seu poder sobre qui el llegeix? Els lectors també exerceixen el seu poder sobre els autors? Argumenteu i doneu exemples.